ἀνταποκρίνεται εἰς ἀνάγκην ἀπαραίτητον. Ὁ φλογερὸς ζῆλος τῶν ἑταίρων του ἀληθῶς θαυματουργεῖ. Ἀλλ' ἡ ἀρτιγενὴς αὐτὴ ἕνωσις ἔχει ἀνάγκην ὑποστηρίξεως, ἀρωγῆς ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὑπάρχει καὶ ἐργάζεται. Δὲν θὰ προσεφέρομέν τι νέον ἀναπτύσσοντες τὰ ζήτημα τῆς ἀναγκαιότητος τῆς γυμναστικῆς. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ οἱουδήποτε ἄλλου Σωματείου ἢ Συλλόγου ἴσως θὰ ἠδύνατο νὰ συζητηθῇ ἡ πρακτικὴ χρησιμότης. Προκειμένου ὅμως περὶ γυμναστηρίου, προσιτοῦ οὐ μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἀλλ' εἰς πάντα πολίτην, οὐδεμία ἐκζήτησις δύναται νὰ ἀνακύψῃ καὶ δὴ παρ' ἡμῖν ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ περίπατος ἐλλείπει διὰ τὴν σωματικὴν ἄσκησιν. Ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Ἡγεμὼν ἡμῶν ὡς κάλλιστον οἰωνὸν τοῦ εὐέλπιδος τοῦ Συλλόγου μέλλοντος ἀπένειμε τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ προστασίαν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐχορήγησεν αὐτῷ 700 δραχμὰς χρυσᾶς. Ἀλλ' ἀνάγκη καὶ ἡ ἰδιωτικὴ ἀντίληψις νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος. Τὸ εὐεργετικώτατον ἵδρυμα, τὸ Γυμναστήριον, ἔχει χρείαν δαπανῶν ὅπως πλουτισθῇ διὰ τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων. Μὲ ὅλους τοὺς οἰκονομικοὺς κλονισμοὺς οὓς ἡ πόλις μας ἔχει ὑποστῇ ὀλίγοι θὰ εἶναι οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ δώσωσι τὸν ὀβολόν των. Ἂς ἑνώσωμεν ὅλοι τὰς προσπαθείας μας ὑπὲρ αὐτοῦ, ἂς δώσωμεν τὸ χρῆμα μας, διότι γυμναστήριον σημαίνει ἀπαραίτητον συντελεστὴν ὑγιείας καὶ ὅ, τι δαπανῶμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ διαθέτομεν ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως σκοποῦ ὑψηλοῦ ἀποβλέποντος ἀμέσως τὴν κοινωνίαν μας καὶ τὴν πρόοδον αὐτῆς.

ΜΕΤΟΧΑΙ ΚΡΗΤ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Φαίνεται ὅτι οἱ συμπατριῶται ἡμῶν Χανιῶται δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὰ 4)δ' τῶν Μετοχῶν τῆς Κρητ. Τραπέζης τὰς ὁποίας ἠγόρασαν ἀλλ' ἐννοῦν καὶ τὰς ὀλίγας αἵτινες ἀνελόγησαν εἰς τὸν Νομὸν Ρεθύμνης νὰ τὰς λάβωσι.

Τοῦτο εἶνε ἄδικον, καὶ ὁ κ. Σύμβουλος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν φρονοῦμεν ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψῃ.

Τὸ διαδοθὲν ὅτι ὁ κ. Σύμβουλος ἐπὶ τῶν Θρησκευτικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως μεταβὰς ἐσχάτως εἰς Ἡράκλειον οὐδὲ κἂν τυπικῶς μετέβη νὰ χαιρετίσῃ τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Κρήτης κ. Εὐμένιον, τουναντίον μάλιστα κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐπισήμου ἁγιασμοῦ ὑπὰ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου πρὸς ἐγκαινιασμὸν τοῦ Κρητ. Γυμνασίου κατὰ τὸν ὁποῖον παρέσπη καὶ ὁ κ. Σύμβουλος Ν. Γιαμαλάκης, ἔδειξεν ἀσύγγνωστον περιφρόνησιν, σχολιάζεται ποικιλοτρόπως καὶ ἐνεποίησε οὐχὶ καλὴν ἐντύπωσιν, διότι τὸ ζήτημα ἐξετάζεται οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀτόμου τοῦ κ. Γιαμαλάκη, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τῆς Κρητ. Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ κ. Εὐμενίου οὐχὶ ὡς ἀτόμου, ἀλλ' ἀντιπροσώπου τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΙΑΙ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρξατο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ γεωπόνου κ. Παπαδάκι ἡ δενδροφυτεία τῆς ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ κουμπὲ ἀμαξιτῆς ὁδοῦ.

ΚΑΙ τὸ χριστ. νεκροταφεῖον τῆς πόλεώς μας τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Θ. Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Διονυσίου καλλωπίζεται διὰ δενδροφυτείας.

ΘΕΡΜΗΝ παράκλησιν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἀπευθύνομεν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑβκαφίου Ρεθύμνης νὰ καλλωπίσῃ διὰ δενδροφυτείας τὸ ὀθωμ. νεκροταφεῖον.

Εἶνε κατάλληλος περίστασις ὁ κ. Ν. Παπαδάκης γεωπόνος δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ τὸν συντρέξῃ εἰς τοῦτο.

Τὸ ἀναγραφὲν εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν» τῶν Χανίων ὅτι ἡ Κρητ. Κυβέρνησις οὐδ' ὀβολὸν εἰσέτι ἐχορήγησεν εἰς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Κρήτης λόγῳ ἐπιχορηγήσεως ἐκ τῆς ὡρισμένης καὶ κανονισμένης νὰ χορηγῆται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τὸν Μητροπολίτην καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Κρήτης, ἐνεποίησε τὴν χειρίστην ἐντύπωσιν ἐνταῦθα, καίτοι τὸ τοιοῦτον καταντᾷ ἀπίστευτον, ἐσμὲν δὲ βέβαιοι ὅτι ἡ Σεβ. Κυβέρνησις θὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐξηγήσεις πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων παρεξηγήσεων καὶ σχολίων.

ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.

Φαίνεται ὅτι ἀνεκαλύφθησαν καταχρήσεις καὶ ἐν τῷ Τελωνείῳ Ἡρακλείῳ.

Κατηγοροῦνται ὁ Τελώνης κ. Ἀλεξίου ὁ ἐκτιμητὴς Μαρκιδὴς καὶ ἄλλοι Ὑπάλληλοι τοῦ Τελωνείου.

Ὁ Ἐπόπτης τῶν Τελωνείων Κρήτης κ. Σταυράκης πρὸ πολλῶν ἡμερῶν διαμένει ἐν Ἡρακλείῳ πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

Ὁ Τελώνης Ρεθύμνης κ. Μιχ. Παπαδάκης κατὰ Διαταγὴν τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως τῶν Οἰκονομικῶν μετέβη εἰς Ἡράκλειον διὰ νὰ διευθύνῃ προσωρινῶς τὸ Τελωνεῖον Ἡρακλείου τοῦτον δὲ θὰ ἀναπληροῖ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ὁ κ. Χαρίλ. Ἀσκούτσης.

Δὲν γνωρίζομεν τί θὰ προκύψῃ ἐκ τῶν ἀνακρίσεων καὶ τίνες θ' ἀποδειχθῶσιν ὡς ἔνοχοι τῶν καταχρήσεων· φρονοῦμεν ὅμως ὅτι οἱ ἀποδειχθησόμενοι ἔνοχοι δέον νὰ τιμωρηθῶσι παραδειγματικῶς. Ἡ Πολιτεία μισθοδοτεῖ ἀδρῶς τοὺς ὑπαλλήλους της καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐκπληρῶσι καὶ οὗτοι τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκόν των.

ΔΟΥΣ τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς Νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημείου Σχολῆς ὁ ἐξ Ἁγίου Ἰωάννου Μυλοποτάμου κ. Ἀντ. Δαφνομίλης ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μὲ τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν ἄριστα.

Συγχαίρομεν τὸν φίλον ἡμῶν κ. Δαφνομίλην εὐχόμενοι αὐτῷ τὰ βέλτιστα εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος.

ΤΗΝ π. ἑβδομάδα δοὺς τὸν νενομισμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ κ. Συμβούλου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέλαδε τὰ καθήκοντά του, ὁ ἐν τῷ ἡμετ. Νομῷ γεωπόνος κ. Νικ. Παπαδάκης.

ΦΟΝΟΣ

Τὴν π. ἑβδομάδα ἔξωθεν τοῦ χωρίου Χρωμοναστῆρι εὑρέθη φονευμένος ὁ Ἀνδρ. Λεμονάκης ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου.

Ὁ φόνος οὗτος φαίνεται μυστηριώδης, καίτοι ἐπὶ τόπου μετέβη ὁ κ. Ἀνακριτὴς οὐχ ἧττον δὲν ἐξηκριβώθη ἂν ἔλαβε χώραν ἔγκλημα τοὐναντίον ὑποστηρίζεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀλισθήσας ἐκ τοῦ μέρου ἐκείνου ἐκρημνίσθη καὶ ἔμεινεν ἄπνους· ἀληθῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶνε λίαν ἀπόκρημνον, ἀλλὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ἀκριβῶς ὁ τόπος ἔνθα ἀνευρέθη ὁ νεκρὸς τοῦ Λεμονάκη, μᾶς ὑπενθυμίζει φοβερὸν κακούργημα διαπραχθὲν ἐκεῖ, τὸν φόνον τοῦ μακαρίτου Ν. Γασπαράκι γραμματέως τῆς Δημαρχίας Χρωμοναστηρίου ὁ ὁποῖος καὶ τότε ὑπὸ τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς ἀπεδόθη εἰς τυχαῖον κρήμνισμα καὶ ὅμως ἦτο φόνος ἐσκεμμένος καὶ προμελετημένος. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ Ἀνάκρισις δὲν θὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ δεχθῇ ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἀδίκημα καὶ νὰ παύσῃ πᾶσαν ἐνέργειαν ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνακρίσεις κατὰ προσώπων διὰ νὰ πεισθῇ ἐπὶ τέλους ἡ κοινὴ γνώμη ἡ ὁποία σχολιάζει ποικιλοτρόπως τὸν φόνον.

ΤΗΝ ἑβδομάδα ταύτην ἡ πόλις μας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐκήδευσε δύο νεαρὰς ὑπάρξεις τύπους σεμνότητος καὶ καλῆς ἀνατροφῆς ἀριστούχους ἀμφοτέρας τῶν Γαλλικῶν Σχολῶν Νάξου καὶ Τήνου δὶς στεφανωθείσας καθὼ διακριθείσας εἰς ἐπιμέλειαν καὶ προκοπήν, τὰς Θάλειαν Ι. Δανδόλου ἰατροῦ καὶ Ἀντιγόνην Ι. Πατσουράκη ἰατροῦ.

Αἱ κηδεῖαι ἀμφοτέρων ἐγένοντο μεγαλοπρεπεῖς παρακολουθήσαντος ἀρκετοῦ κόσμου.

Τοὺς γονεῖς καὶ οἰκείους τῶν μεταστασῶν συλλυπούμενοι εὐχόμεθα ὅπως ὁ ὕψιστος ἐπιχύσῃ τὸν βάλσαμον παραμυθίας εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν.

ΘΑΛΕΙΑ Ι. ΔΑΝΔΟΛΟΥ

Ἐν ᾧ ὁ χρόνος ἐπέραινε τὸν τόμον τῶν γραφημάτων τοῦ λήγοντος ἐνιαυτοῦ, ὅπου τόσα ὀνείματα καὶ γεγονότα ἐνεχαράχθησαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐλπίδες μᾶλλον καὶ ὄνειρα γλυκύτατα ὑποτυποῦνται, ἡ τελευταῖα σελὶς στρέφεται φέρουσα τὴν πένθιμον ταινίαν ἐφ' ἧς ἀναγιγνώσκεται ἡ συμφορὰ καὶ ὁ θάνατος. . Σεμνὴς ἑστίας θαλπερή, ἡ Θάλεια Ι. Δανδόλου, ἐξέλιπε τοῦ κόσμου τῆς θνητῆς ζωῆς, προώρως σβεσθεῖσα εἰς τὸν μυροβόλον ἀνθῶνα τῆς ἥβης, ὡς σταγὼν δρόσου τῆς χαραυγῆς, ἀφ' ἧς ἠκτινοβόλει ἡ ἐπιμελημένη μόρφωσις καὶ διέλαμπε τῆς ἁγνότητος τὸ ἅγιον μῦρον. Νοσήσασα ἡ δείκαιος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐν τῇ Γαλλ. Σχολῇ τῶν καλ ογραιῶν τῆς Νάξου. ἐπανῆλθεν πρὸς καιρὸν διακόπτουσα τὰς σπουδάς, της, εἰς τὴν πατρίδα της, παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ της, ἀλλ' οἴμι! οὐχὶ ἵνα ἀναλάβῃ καὶ ζήσῃ ὑπὸ τὴν θερμὴν φροντίδα καὶ τὴν περιπαθῆ στοργὴν ἥτις τὴν περιέβαλεν, ἀλλ' ἵνα ἀποθάνῃ καὶ ταφῇ ὑπὸ τὰ θαλερὰ δάκρυα τῶν θρηνούντων τὴν ἀνήκεστον συμφοράν. Εἰκὼν εὐγενὴς καὶ τελεία τοῦ καλοῦ, τῆς παρθενικῆς σεμνότητος καὶ τῆς ὑγιοῦς καὶ ἀρτίας ἀνατροφῆς, φέρουσα τὸ ἄρωμα τῆς ἁγνῆς ἀρετῆς, μετετέθη χθὲς ὑπὸ τῆς ἀνεξερευνήτου βουλήσεως ἥτης διέπει τὸ σύμπαν ἀπὸ τοῦ πλανήτου τῶν παθῶν εἰς τὸν φωτεινὸν κόσμον τῆς ἀγγελικῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀτελευτήτου ζωῆς. Ἀλλ' ὕπερθεν τοῦ γώρου ὅστις ἐνηγκαλίσθη τὸ σεμνὸν σκήνωμα ἀθῶας ὑπάρξεως, θὰ μαρμαίρῃ ἀθάνατος ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς καλῆς κόρης θὰ προκαλῇ πάντοτε τὸ δάκρυ τοῦ πένθους καὶ θὰ ἀνακινῇ τῆς θλίψεως τὸν στόνον. 30—12—99.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ι. ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΗ.

Κόρη θάλλουσα εἰς ἀρετὰς καὶ ἠθικὰ χαρίσματα, ὡς ἔρνος φοίνικος προώρως ἀναπτυσσομένη ἵνα προωρότερον μαρανθῇ καὶ καταπέσῃ, ἡ Ἀντιγόνη Ι. Πατσουράκη, μετήλλαξε τὸν βίον φεύγουσα πρὸς τὸν ὑπερφυᾶ κόσμον τῆς ἀκηράτου εὐτυχίας. Ἡ πλήρης καὶ ἀρτία παίδευσις, ἡ ἄσπιλος αὐτῆς ἀνατροφή, ἡ ἐκ φύσεως ἀρετή, ἐμαρτυρήσησαν ὑπὸ τῶν τελευταίων αὐτῶν τοῦ βίου στιγμῶν, ὅτε ἡ θνήσκουσα κόρη ἀπήτησε καὶ ἐξεπλήρωσε τὰ τελευταῖα τοῦ χριστιανοῦ καθήκοντα καὶ ἀπηύθυνε τὸν ἀποχαιρετισμὸν πρὸς τοὺς οἰκείους φέρουσα τὴν γαλήνην καὶ τὴν ψυχικὴν ἀταραξίαν, ἣν μόνη ἡ συναίσθησις τῆς ἐναρέτου καὶ ἁγνῆς ζωῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ παρέχει. Οὕτω τὸ ἐκπνεῦσαν ἔτος ἐκύλισε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ ἄτερμον χάος τῆς ἐκμηδενίσεως τῆς φθαρτῆς ὕλης δύο ὑπάρξεις εὐγενεῖς, αἵτινες ἠδελφωμέναι ἵπτανται πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς οὐρανίας χαρᾶς. Χύνομεν τὸ δάκρυ τοῦ ἄλγους εἰς τὴν ἱερὰν αὐτῶν σκιὰν καὶ ἀπευθύνομεν τὸν ὕστατον χαιρετισμόν μας πρὸς τὰς ἁγίας των ψυχάς.

Χρηστὸς καὶ ἐνάρετος πολίτης ὁ ὑπὸ πάντων τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος κ. Ἐμμ. Παρασυράκης ἀπεβίωσεν τὴν π. ἑβδομάδα.

Ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν ἐπομένην τιμητικὴ καὶ ἐπιβάλλουσα παρακολουθήσαντος πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Ὁ μακαρίτης ἐτύγχανεν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἔχαιρε τὴν ὑπόληψιν καὶ ἐκτίμησιν οὐχὶ μόνον τῆς πόλεως μας ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ μας.

Εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν του καὶ λοιποὺς συγγενεῖς του, ἀπευθύνομεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν, συλλυπητήρια.

Η ΑΠΟ τῆς Μεγάλης Πόρτας μέχρι τοῦ Χριστ. νεκροταφείου δημοσία ὁδὸς κατέστη ἀδιάβατος, καὶ χρήζει ταχείας ἐπιδιορθώσεως διότι ζῶα καὶ ἄνθρωποι κινδυνεύουν.

Ἂν ἡ ὁδὸς αὕτη δὲν ἐπιδιορθωθῇ ἀδίκως δαπανῶμεν χρήματα διὰ τὴν δενδροφυτείαν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι θὰ λάβωσι πρόνοιαν περὶ τῆς ἐπιδιορθώσεως.

Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησίας

Καιρὸς εἶνε φρονοῦμεν νὰ καταρτισθῇ καὶ τὸ σωματεῖον τῆς Δημοτ. Ἐφορείας τῆς πόλεώς μας ἢ μᾶλλον Ἐκκλησ. Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία νὰ διευθύνῃ τὴν περιουσίαν τῆς Κοινότητος καὶ φροντίζῃ περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Δημοτ. Ἐφορεία λειτουργεῖ ἐν Χανίοις, τοιαύτη